

ELECCIONS SINDICALS AUTEMA

Desmuntant les troles Zona part

En el darrer butlletí, miravem d'analitzar unes quantes perles: manifestacions d'intencions i programa d'actuació, que consideràvem no tenien desperdici (no tan sols pel contingut, sinò també per les flagrants contradiccions que hi ha –*unidad*, desde l'insult, *sin críticas*, però mentint deliberadament en busca del vot perdut, *participación* sense reconèixer que totes les opcions estem legitimades a concòrrer a les eleccions: independents, UGT, etc.)

En aquest segon butlletí passem directament a analitzar certes actituds i actuacions que només es donen en temps d'eleccions. Som-hi?

Salud y sonreid: quantes vegades t'has preguntat el perquè hi ha companys que només et saluden cada quatre anys, si els veus passar per la teva via tots els dies? La ganyota del febrer es converteix en un ampli somriure a aquest abril- potser acompanyat d'un *Com estem guapa?*- y després *si te he visto no me acuerdo*. Aquestes tècniques tenen un problema, la memòria *¿Eres nueva por aquí?* ... hi ha qui respon *Només porto tres... eleccions!!!! (jua, jua, jua)*

Manual vs. Automàtiques: D'altres els descobrim nosaltres perquè, un bon dia, passen per la manual: *Què, com es presenten les eleccions?...* Hòstia tú, aquest qui és? No serà un espia de l'empresa? Pero porta targeta...! ens quedem sobtats les vuit hores perquè ens sona i no sabem de què. No us preocupeu... a aquestes eleccions l'importen ben poca cosa... només vol consolidar la seva paga variable, i la clàusula de revisió de l'IPC. La resta, o sigui tú i jo, som els que estem a cent metres de la seva cadira.

Momentos de gloria: Les eleccions posen de relleu algunes de les coses que passen desapercebudes la resta dels quatre anys. Hi ha personatges, que a nosaltres no ens fan cap Gràcia; que en aquest període, i d'un dia per l'altre són de la UGT, després encapçalen un moviment (*calculadora en mano*) que els duu a reclamar increments salarials del 50 % i bramar al cel per les injustícies que hi ha en el món (la meua hipoteca, la meua situació, *mamaaaaa*), després munten una llista, i finalment s'apaguen, es retiren a posicions irrellevants i deixen de volar, poc a poc, per cansament, como ho fan les papallones al voltant d'un fanal. Òbviament deixen de ser de la UGT, i perden moltes coses pel camí, entre elles la credibilitat futura, i alguns bons amics.

Anàlisis de sang: En els períodes electorals, passen les coses més estranyes. Des que la UGT va pre-avisar per

aquestes eleccions, s'han produït diverses reclamacions pel tema dels reconeixements mèdics:

Aire fresco i nuevos aires: I no ens estranya l'expressió. Des d'aquell o aquella que es portava les plantes i flors per tal que respiressin aire pur (A la cabina!!!! Aire Pur?????) fins el que va plorar set dies i set nits la retirada de Rocco Siffredi (Ai! Quines nits que vam passar junts a la cabina!!! Bluff!) és cert que TOTS necessitem *aire fresco*. Més d'ú ens hem conformat en tenir la porta oberta 10 minuts després de fer el relleu, però hi ha d'altres que porten un programa que sembla més l'anunci del desodorant Fa, que no pas una plataforma de negociació. I... Al tanto! que el desodorant és una cosa molt personal (sobretot el roll-on), i aquests sembla que ho comparteixen tot, fins i tot la intel·ligència està compartida.

Y Dios dijo: Baja a las Fuentes (es pot llegir Les Fonts) y *habla con la plebe* i afegí després *i no te olvides de Mr.Proper*. I amb tota la decisió del món baixà amb les seves xiruques noves i escampà el discurs de la salvació, i també de la redempció, però res de negociació.

Claro que lo entiendo. Incluso un niño de cinco años podría entenderlo. ¡Que me traigan un niño de cinco años! Groucho